

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת שוכנים תשפ"א

- פעם אמרתי לעני ששתיקה שווה זהב. מאז לא שמעתי ממנו יותר...
- אבא אומר לילד שלו: מה עשיתם היום בבית ספר הילד: ניסוי בכימיה.
האבא: ומה תעשו מחר בבית ספר? הילד: איזה בית ספר...?

פרשה מאירה

גאון וכבוד

אחד מהנושאים שבפרשת 'שופטים' הוא נושא מנוי המלך. התורה אומרת 'שום תשים עליך מלך'. עם ישראל יכול למנות עליו מלך, כמו שהיה בימי שאול, דוד שלמה ושאר המלכים שהיו לנו. חכמינו למדו אותנו שעלינו לכבד את המלך. 'שום תשים עליך מלך' - שתיא אימתו עליך. ישנן הלכות כיצד יש להתיחס למלך ולכבדו. מי שמורד במלך חייב בענש מיתה!

אך מהצד השני, התורה מצוה את המלך לנהג בצורה מיחידת, שלא תגרום לו להתנשא ולהתגאות על העם: "לבלתי רום לבבו מאחיו".

מצד אחד העם חייב לכבד את המלך, ומצד שני למלך אסור להתגאות על העם! כיצד הדברים מסתדרים אלו עם אלו?

חכמינו למדו אותנו שמי שרויף אחרי השירה - השירה בורחת ממנו. את ההנהגה הזו אנחנו לומדים כאן. אדם שהוא חשוב ונשא בהחלט ראוי לכבוד. אבל הוא בעצמו לא צריך לנהג בגאון וברדיפת כבוד. עליו להכיר בכוחו ובכבודו, אך עם זאת לכבד אחרים ולזכר שה' נתן לו את הכח. ככה הוא יזכה לכבוד אמתי וראוי!

שאלות בפרשה

1. מה עושה השוחד לחכמים? הסבירו.
2. על פי כמה עדים ניתן לפסוק דין?
3. מהם שלושת הדברים שאסור למלך להרבות לו מהם?
4. איזה שבט לא מקבל נחלה בארץ?
5. כמה ערי מקלט יש בעבר הירדן המערבי?
6. מהם ארבעת סוגי האנשים שאינם משתתפים במלחמה?
7. איזה איסור מיוחד בעניין עץ מאכל? (לקראת סוף הפרשה)
8. באיזה מקרה יש לקיים את מצוות 'עגלה ערופה'?

חידת חדגא: כלי עבודה שמוזכר בתורה רק פעמיים, ושתייה בפרשתנו - בשני נושאים נפרדים! מהו?

חידת פולקע: עיינו בפרק ב פסוק יז. איזה עם חסר בפסוק ומדוע? (עיינו ברש"י ובשפתי חכמים)

חודש אלול - תפוצת כפולה

כל המילים מופיעות בתפוצות פעמיים, מלבד אחת. מהי?

ש	ו	פ	ר	ת	ד	ל	ו	נ	ח	ר	ט	ל	ז
ר	ז	נ	פ	צ	כ	ת	א	ל	פ	ת	ש	ח	ה
כ	ח	י	מ	פ	י	צ	מ	ו	ס	ט	ש	ש	ל
ת	ל	מ	ל	ז	ת	ע	ש	ל	ת	ז	ח	א	ח
ה	א	ר	י	י	ת	ג	ג	ל	ש	ג	צ	ד	ד
ב	כ	נ	ל	מ	ו	ל	ת	ת	ו	ח	י	ל	ס
ו	ה	נ	ג	ר	ח	ט	א	פ	ב	צ	ג	ד	ע
ש	נ	ל	ח	א	י	ט	ת	כ	ה	ד	ל	ק	ת
ת	ת	מ	י	ס	ל	ב	ז	צ	כ	ק	ז	ת	מ
ו	י	נ	ח	פ	ס	ו	ק	ס	ק	ה	ד	ז	צ
מ	ס	ב	ז	ט	ט	ג	ל	ל	ע	ק	ת	צ	ד

אלול • שופר • תשובה • סליחות • רחמים • תפילה • צדקה

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך הפרשה!

3

2

1

6

5

4

9

8

7

אני מח לחיות סיפור לשבת

- שאלה: איך קוראים לביתן של השומר בבית הקברות? תשובה: פינת החי'...
- איש במסעדה למלצר: 'אפשר משהו לקינוח?' 'כן, מיד' אמר המלצר והביא לו נייר טואלט...
- ילד: 'אבא חם לי'. אבא: 'תתקרב למזגן'. ילד: 'עדיין חם לי'. אבא: 'תתקרב עוד יותר למזגן'. ילד: 'עדיין חם לי'. אבא: 'נו טוב אז תדליק את המזגן'...

יכולה לפרש כנף ולעופף לאן שלבי חפץ? מוכנה אני להסתפק במועט שבמועט ובלבד שאהיה חפשיה לנפשי.

שמעו זאת הצפרים ונדו לה בראשיהן בצער, מבינים את סבלה ומשתתפים בצערה.

בטרם פרשו כנף פנתה אליהם הזמיר: 'מי מכן מוכנה להתנדב למעני? יש לי אחות חכמה ביער השמון, בבקשה, שתלך אחת מכן אליה ותספר לה את ספורי, אולי היא תוכל לעזור'.

אחת הצפרים התנדבה, פרשה כנף אל היער השמון ומצאה את אחותה של הזמיר יושבת על ענף ומזמרת בקול ערב לא פחות משל אחותה הכלואה. ספרה לה על גורלה של אחותה, וכי זו בקשה את עזרתה.

שמעה זאת האחות, פניה נתפרכמו באחת, ולפתע צנחה מן הענף שעליו ישבה והשתרעה על האדמה הלחה ללא סימן חיים.

חזרה הצפור אל הזמיר בפנים כואבות, מספרת על מותה של האחות ומתארת לה את רגעי האחרונים על הענף.

הזמיר שמעה ופניה נפלו, פסקה מלשיר, לא אבתה לאכל, ולא רצתה לשותות. הסתובבה בכלובה סהרורית, עצובה וכאובה.

ראו זאת משרתי האציל ואמרו: 'חולה היא הזמיר, ימיה ספורים'.

ואכן כעבר ימים מספר מצאו המשרתים את הצפור שרועה על קרקע הכלוב ללא תנועה. נטלו אותה בידיהם הוציאוה מן הכלוב והשליכו את גופתה ארצה.

באותו רגע הרימה הזמיר את ראשה, נערה את כנפיה והתעופפה, לתדהמתם של המשרתים, אל הדרור, אל החפש. היא מהרה ראשונה לאחותה שביער השמון להודות לה על עצתה הנבונה, שהצילה את חייה...

...

במשל זה למד המגיד מקאמניץ שלפעמים כשמוכנים להשקיע וכאלו 'למות' לזמן מה, זוכים לחיים אמתיים וארפים.

היה זה בעצומו של מסע ציד של אחד מאצילי ארופה, כשלתע הגיע לאזניו קול זמיר מפלא, קול עדין וערב, ששבה את לבו בכבלי ערגה. הצלילים העדינים פרטו על מיתרי לבו, הוא חש שלבו נמס.

צוה האציל את משרתיו לתור אחר מקור הקול וללכד את הצפור. כעבר שעה קלה שבו ובידם צפור זמיר קטנה ונאה למראה.

לא היה מאשר ממנו באותם רגעים. כל הדרך חזרה אל הארמון החזיק את הצפור בידו, האכיל אותה מכף ידו השניה, והאזין לזמרתה, מתענג על כל רגע.

בארמון הורה למשרתיו להכין כלוב עשוי זהב ומשפץ באבני חן ויהלומים, להניח שם גרעינים משבחים ולדאג לתנאים הטובים ביותר בעבור צפור השיר המיוחדת.

היתה הצפור כלואה בכלוב הזהב שבחצר הארמון, משובבת לב כל רואיה, ומשמיעה את קולה המדהים בקור וערב. האציל ראה בה את גלת הכותרת בין שכיות החמדה שבארמונו.

השמועה עשתה לה כנפים, צפרים שעברו באזור העבירו את ספורה של צפור השיר מפה לאזן. הם ספרו בהערצה על קולה הנפלא של הצפור חברתם, ועל התנאים הטובים שלהם היא זוכה בארמונו של האציל. הם סחו בקנאה במזון המשבח שאותו היא מקבלת, בכלוב המרהיב שבנה לה האציל. הם קנאו בחיים הטובים שלה.

כמה צפרים באו לראות מקרוב על מה מדבר. הם עמדו על יד הכלוב, על ענף מתארך שצמח מעץ סמוך, הביטו בה בעינים בורקות ואמרו: 'כמה טוב לך! את מסדרת בחיים! גרה בכלוב מפאר, מצלת משמש, מוגנת מגשם ומשלג. עוד מעט יבוא החרף הקשה והשלג, אבל את בודאי לא מטרדת מכה. ללא ספק את לא תצטרכי לגבר בשלג כדי לחפש באדמה הקפואה כמה גרעינים, את לא תדעי מחסור. כמה טוב לך!'

שמעה זאת הצפור בכאב ואמרה: 'טפשות שכמותכן, בשמחה הייתי מתחלפת אתכן. מה בצע לזהב, לכסף ולכל התפנוקים אם אינני חפשיה? מה לי ולכל אלה אם אני

